

ทุเรียนมาเลเซียบุกตลาดจีนด้วย “ความเร็ว เทคโนโลยี และคุณภาพ”

ช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ถือเป็นฤดูกาลทองของทุเรียนมาเลเซียพันธุ์ดังอย่าง “เหมาซานหวัง” หรือ “มูซังคิง” (Musang King), “เฮย์จื่อ” หรือ “หนามดำ” (Black Thorn) และ “ซุลต่านหวัง” (Sultan King) เริ่มออกผลอย่างพร้อมเพรียง ส่งกลิ่นหอมยั่วใจคนรักทุเรียนทั่วเอเชีย ปีนี้ ฤดูกาลทุเรียนของมาเลเซียกลับมาคึกคักเป็นพิเศษเพราะ “คอทุเรียนชาวจีน” สามารถลิ้มรสทุเรียนสดจากต้นได้เร็วที่สุดภายใน 36 ชั่วโมงหลังเก็บเกี่ยว ด้วยระบบโลจิสติกส์แบบใหม่ที่มาเลเซียเรียกว่า “สายไหมทางอากาศของทุเรียน” (Air Durian Silk Road) ซึ่งใช้เที่ยวบินตรงจากสวนสุ่มเมืองใหญ่ในจีน อย่างเช่น กว่างโจว เซี่ยงไฮ้ และเซินเจิ้น

ทุเรียนบินข้ามทะเล “จากต้นถึงโต๊ะ” ภายใน 36 ชั่วโมง

ย้อนกลับไปเมื่อเดือนสิงหาคม 2567 เที่ยวบินเชิงพาณิชย์ลำแรกที่บรรทุกทุเรียนสดเต็มลำโดยสารการบิน Zhongyuan Longhao Airlines ได้ลงจอดที่สนามบินเจิ้งโจว ถือเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางขนส่งทุเรียนสดสู่จีนโดยตรง ปัจจุบันสวนทุเรียนในรัฐราวบูต (Raub) และเบนทง (Bentong) มีบริการ “เก็บแล้วส่งตรงสนามบิน” เมื่อผลสุกจากต้นจะถูกบรรจุกล่องแช่เย็นและขึ้นเครื่องบิน ทำให้เวลาการขนส่งจากสวนถึงผู้บริโภคลดลงกว่าครึ่ง นายจาง เจี้ยนหวา เลขาธิการสมาคมพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนนานาชาติมาเลเซียเปิดเผยว่า กว่า 70% ของทุเรียนมาเลเซียทั้งหมดถูกส่งออกไปจีน นับตั้งแต่ปี 2562 ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนแช่แข็งทั้งลูก และในปี 2567 ทั้งสองประเทศได้ลงนามพิธีสารอนุญาตให้ส่งออกทุเรียนผลสด ถือเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้ “ผลทุเรียนสุกจากต้น” ของมาเลเซียได้เข้าสู่ตลาดจีนอย่างเต็มรูปแบบ

โลจิสติกส์และเทคโนโลยีขับเคลื่อนคุณภาพ

ในโรงงานคัดแยกทุเรียนของบริษัท Yu Li Import & Export ที่รัฐสลังงอร์ พนักงานกว่า 30 คนทำงานแข่งกับเวลา ทุเรียนแต่ละลูกถูกส่งมาด้วยรถบรรทุกควบคุมอุณหภูมิ ผ่านการคัดเกรด บรรจุหีบห่อแล้วขึ้นเครื่องบินไปจีนภายในวันเดียว ด้วยระบบ “ขนส่งเย็นทางอากาศ + ผ่านศุลกากรด่วน” ระยะทางกว่า 3,000 กิโลเมตร ซึ่งใช้ระยะเวลาเพียง 36 ชั่วโมงเท่านั้น ที่ผ่านมา การส่งทุเรียนไปจีนต้องใช้เวลาหลายวันแต่ปัจจุบัน ด้วยการเชื่อมโยงของเที่ยวบินตรงและระบบโลจิสติกส์ทันสมัย ทั้งบริษัทใหญ่และผู้ประกอบการรายย่อยสามารถส่งออกทุเรียนในรูปแบบ “ออเดอร์ขนาดเล็ก แต่ความถี่สูง” เพื่อป้อนตลาดหลายระดับในจีนได้แล้ว

ตรวจทุเรียนด้วย AI - เปลี่ยนนิยาม “คุณภาพ”

ไม่เพียงแต่ด้านการขนส่ง มาเลเซียและจีนยังนำเทคโนโลยีมาช่วย “คัดเกรดทุเรียน” อย่างแม่นยำในเมืองหนิงโป ประเทศจีน บริษัท Shiposi Group พัฒนาระบบสแกนทุเรียน 3 มิติ ที่สามารถมองเห็นโครงสร้างภายในผลไม้ได้โดยไม่ต้องผ่า ข้อมูลอย่างจำนวนพู น้ำหนัก อัตราเนื้อ ความเสียหายจากหนอนถูกวิเคราะห์ด้วยอัลกอริทึมแบบเรียลไทม์ ทุกผลได้รับ “บัตรประจำตัวดิจิทัล” ของตัวเอง “เมื่อก่อนชาวสวนต้องใช้ประสบการณ์จับเข่าทุเรียนเพื่อวัดคุณภาพ แต่วันนี้ AI ตรวจได้ละเอียดและแม่นยำกว่ามนุษย์มาก” หวังเจียเฉิง ผู้ก่อตั้งบริษัทกล่าว พร้อมเผยว่า เทคโนโลยีนี้กำลังจะขยายไปยังสวนทุเรียนในยะโฮร์ ปะหัง และเกดะห์ รวมถึงจะใช้กับผลไม้เมืองร้อนอื่นๆ อาทิ มังคุด ขนุน และมะพร้าว

นักท่องเที่ยวจีน “บินมากินทุเรียนถึงถิ่น”

ขณะเดียวกัน กระแสท่องเที่ยวกินทุเรียนในมาเลเซียก็กำลังได้รับความนิยม สนามบินกัวลาลัมเปอร์เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวจีนที่ตั้งใจมาลิ้มรสทุเรียนแท้จากสวนบ้างก็พูดคุยกันว่า “ร้านไหนเหมาะสมหวังอร่อยที่สุด” หรือ “ที่ไหนราคาถูกที่สุด” นางสาวหวังฉี นักท่องเที่ยวจากปักกิ่งกล่าวด้วยรอยยิ้มว่า “มาเลเซียมีทุเรียนพันธุ์แปลกๆ ที่ในจีนหาไม่ได้ การมากินให้จุใจคือหนึ่งในเหตุผลหลักของทริปนี้เลยล่ะ” การยกเว้นวีซ่าระหว่างจีน-มาเลเซีย และเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้นกว่า 500 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ทำให้การเดินทางของ “นักชิมทุเรียนมืออาชีพ” เป็นเรื่องง่ายบางคนใช้เวลาเพียงครึ่งวันจากจองตั๋วจนถึงจุดเช็คอินหน้าร้านทุเรียน

บทสรุป: “ทุเรียนทางด่วน” เชื่อมจีน – มาเลเซีย

วันนี้ “คนบินมากิน” และ “ผลไม้บินไปขาย” ได้กลายเป็นภาพสะท้อนของยุคใหม่แห่งการค้าผลไม้เอเชียทุเรียนไม่ใช่แค่ผลไม้ แต่เป็น “สะพานเศรษฐกิจ” ที่เชื่อมโยงเกษตร เทคโนโลยี การท่องเที่ยว และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกลิ่นหอมของเหมาร้านหวังที่ข้ามทะเลมาถึงจีนจึงไม่เพียงเป็นรสชาติของฤดูกาลแต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือระหว่างประเทศที่รักใน “ราชาแห่งผลไม้” เหมือนกัน

แปลและเรียบเรียงโดย สปช.ปักกิ่ง

แหล่งที่มา <http://www.farmchina.org.cn/ShowArticles.php?url=Um5RNAtVWADMgVoUGEBZFg3>

Visit Now:
WWW.OPSMOAC.GO.TH/BEIJING , WWW.FACEBOOK.COM/MOAC.BEIJING

Office of Agricultural Affairs Royal Thai Embassy, Beijing